

DORSSZEM JANKO

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 ÁPRILIS 1 * 9. (3050.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Kínai helyzetkép

vagy:

ahol már szintén ferde szemmel nézik a lógást

Uncle Sam, John Bull és dr. Nippon:

— *Ajvé, jól nézünk ki, ha ezek is áttérnek a bubifrizurára!*

Ára 50 fillér

Az én első igazi sikerem

Külön tudósítás a Borsszem Jankó részére

Írta: Ifj. HEGEDÜS SÁNDOR

Debrecenbe kell indulni. Ez volt kiadva parancsnak. Debrecenben nagy ünnepség készül. Beethoven emlékéért ünneplik. Megjelenik a két nagy Hegedüs: *Hubay Jenő* és *Hegedüs Lóránt*. A helybeli lapok hirdették az eseményt és tudták, hogy Hegedüs Lórántot az öccse ide is elkíséri. Az úgy rendben volt. Csakhogy nekem Olaszországba kellett utaznom. Megkértem hát *Balla Antalt*, a derék Tónit, *Hegedüs Lóránt* kitűnő íródeákját, hogy helyettesítsen engem Debrecenben. Vigyázzon Lórántra az úton, hogy meg ne hülljön, hogy idejében lefeküdjön és nyugodtan aludjon. Balla híven vállalt mindent és én útra keltem Olaszországba.

Debrecenben lezajlott az ünnep, az én Tóni barátom mindenütt nyomában járt Lórántnak, percre nem tágitott mellőle, úgy, amint azt évekig tőlem látta. Ünnep után hazakísérte, megvárta, míg lefeküdt, aztán visszaballagott a vendéglőbe és a bankett után együtt maradt urakkal elborozgatott reggelig. Nagy hévvel beszélt nekik Kossuthról, a nemzeti lélekről, a kalvinizmusról, a magyar faj ellentálló erejéről — és közben megvirradt.

Másnap Lóránt meg Tóni hazajöttek Debrecenből, én harmadnap érkeztem meg Olaszországból.

Egyszer csak azt hallom a képviselőház folyosóján:

— Ottjárt Hegedüs Lóránt Debrecenben. Szépen beszélt! Nagy ember! Hanem az öccse, — az aztán karakán legény. Amit az Kossuthról mondott, az a magyar nemzet bibliája. Inni meg úgy tud, hogy minden magyarnak büszkeségére válik. A szemese rebent meg, pedig reggelig nézegetett a pohár aljára . . .

Odalép hozzám egy honatyja:

— Hallom, milyen nagy sikered

volt Debrecenben, — mondja. — A sógorom beszélte . . .

— Hát ha olyan „nagy” volt, mint ahogy mondd, akkor ez az első siker az életemben!

— Ki hitte volna, hogy így bírod a bort! — dicsért tovább. — Ez aztán a derék dolog!

— Nono, — mondom, — nem na-

gyon, nem is gyakran, csak hébe-hóba s akkor is vízzel.

— Hát mikor Debrecenben jártál? — csudálkozik a képviselő.

— Debrecenben? . . . Még sohasem voltam, de alig várom, hogy egyszer megnézzem.

— Ejnye! Hát akkor ki volt az, akit a sógorom reggel felé összecskolt az egész familiám nevében?

— Nagyon derék fiú . . . Balla Tóninak hívják.

A képviselő savanyú arccal otthagytott és így foszlott szét az én első igazi sikerem . . .

A hatás

A felsőkereskedelmi iskolában a büntetőjogból tart előadást az egyik tanár. A gondatlanságból való emberölést magyarázza. Abban a hitben, hogy megértették, felszólítja az egyik diákot:

— Mondja csak, ha egy száguldó automobil az uccakereszteszénél elgázolna engem, milyen következménye volna ennek?

— Háromnap szünet, — hangzik a válasz.

Ha ezt az adót is behozzák . . .

Férj: Mit keres itt nálam?

Végrehajtó: Ön gyermektelen családapa és nem fizette le a gyermektelen családokra kivetett adót.

Férj: Az adóhivatal téved.

Végrehajtó: Hogyan? Hát van gyermeke?

Férj: Még nincs, de úton van.

Végrehajtó: Sajnálom, de akkor még késedelmi kamatot is kell fizetnie.

Ezekre is süt a nap

A dunaparti korzón egymás mellett sütkérezett a Buchwald-székben *Dénes Oszkár*, a Royal-orfeum táncos színésze és *Harmath Imre*, a kuplégyáros, mindketten abban a vadonatúj raglánjukban, amit most vettek *Komlós Sándor* Andrásy úti üzletében. Arra megy a *Borsszem Jankó* egyik munkatársa és hirtelen ezt a paródiát faragja róluk:

*Tudja a jó Mindenható,
Mért az olyan mulattató,
Hogy a Dénes ott delelget
Valahol a Harmath mellett.*

A sárga veszedelem

Két úr beszélget egy vidéki kávéházban.

— Hát bizony, öregem, nyakunkon a sárga veszedelem.

— De még mennyire!

— A fene egye meg! Én azt hittem, hogy minket, javakorbelti férfiakat, már nem ér el és tessék . . .

— Na hallod, ki van itt bezitósítva?

— Mindenféle nyavalyát hoz majd a nyakunkra.

— Mért éppen a nyakunkra? . . . Először másutt jelentkezik a baj.

— Persze, te már attól is megijedsz, ha rád lehell.

— Annyira gyáva még nem vagyok. Csak azért szeretném elkerülni, mert tudod, sok pénzbe kerül.

— Az a legkevesebb. Csakhogy a sárga veszedelem nemcsak a pénzünket viszi el, hanem az álmainkat is.

— Úgy van, úgy van, az álmainkat. Kérlek alássan, én már napok óta nem húnyom le a szememet.

— A sárga veszedelem miatt?

— Igen. A sárga veszedelem miatt.

— Ugyan kérlek, azért még ne igazodj magad.

— Könnyű neked. Te fából vagy. De én . . . nézd, most is majd szétvet az idegesség. Már a feleségemnek is feltűnt.

— Na és? . . .

— Gyanut fogott az asszony.

— Micsoda beszéd ez! Mi köze a feleségednek a sárga veszedelemhez?

— De mennyire van köze hozzá! — Örültség! Hogy jön a feleséged a kínai kérdéshez?

— Miféle kínai kérdéshez?

— Hát amiről beszélünk: a kínai sárga veszedelemhez . . .

— Ki beszél itt a kínai sárga veszedelemről?

— Hát milyen sárga veszedelemről beszélsz te?

— Én? . . . A kávéház új kaszírnojéről. Erről a sárgahajú veszedelemről.

Mongodin

Kisvárosi erkölcsök

Kedves Borsszem Jankó! Még jóval a háború előtt történt. A mi kicsi, de intelligens városunkban a helyi könyvkereskedő egy fővárosi író — mondjuk: Kis István — estéjét hirdette és szokása szerint azzal a kérelemmel fordult a felső leányiskola igazgatójához, hogy ajálja az idősebb növendékek figyelmébe az érdekes irodalmi előadást. Az igazgató nem ismerte a költőt, felszólította tehát az est rendezőjét, hogy betekintés végett küldje meg néhány művét. Mikor tiszta képet nyert a direktor az íróról, így szólt a leányiskola felsőbb tanulóihoz:

— Elolvastam Kis István egyik könyvét. Címe: „A szüzesség legendája”. És ez elég ahhoz, hogy magukat eltiltsam a mai est látogatásától.

Másnap a könyvkereskedő boltjában egy csinos süldőlány jelent meg:

— Kérem Kis István könyvét.

— Melyiket?

A leányka fülig elpirulva válaszolt:

— Azt, amelyiknek ez a címe: „A szüzesség — legenda”.

Közéleti nagyságok

Két író beszélget.

— Mit szólsz hozzá? A szegény humoristák szájából kiveszik az utolsó falatot is.

— Hogy-hogy?

— Na hallod! Hát nem olvastad az új rendeletet, hogy közéleti nagyságokat nem szabad kifigurázni?

— Ja úgy! Hát nyugodj meg. Ha csak éppen a közéleti nagyságokat nem szabad kifigurázni, a legtöbb politikusról ezután is írhatok.

Zilahy Lajos

meg

„A fehér szarvas”

Megy a szerző szarvason,
Földig ér az orra,
Zsidó lap meg ébredő
Tépi-marja sorra.

Kritikusnak kéjesen
Csorog már a nyála,
S egyszerre csak hallja, hogy
Nincs már kint a „tábla”.

Fölpattan a szarvasra,
A színházba vágta,
Hol zsidót és ébredőt
Csak elvétve láthat.

Elkeseredésében
Mi telhetett tőle?...
Nagyot ütött botjával
A szarvas fejére.

Kedves Borsszem Jankó!

Vajjon az erkölcsnemesítő rendelet után visszatérnek a békebeli idők és az erkölcsös panamisták újra nemesítést kapnak? Tisztelettel Morálffy Mór.

A varázslap

KRAUSZ SIMI: Most már nyugodtan kimehet. Ennek a lepedőnek csodatevő hatalma van: senkisé fogja többé piszkosnak látni.

ARANYKÖPÉSEK

A nőről azért hisszük el oly könnyen, hogy rossz, mert a legkönnyebben azt hisszük el, amit kívánunk.

Vannak meggondolatlan férfiak, akik a szerelem után barátságot ajánlanak fel a nőnek.

Az ember rendszerint arról álmodik éjjel, ami nappal történik vele. A nőnél fordítva van: ami éjjel történik vele, arról álmodik nappal.

A nő rendszerint csak akkor mond igazat, amikor egy másik nőről azt állítja, hogy az hazudik.

A távolság a barátság, a közelség a szerelem próbája.

Karádi Emil

Pesti virágnyelv

A költő, aki minden este hazakísérte a molett Irénkét a Nefejejts uccába, egy este összeszedte minden bátorságát és így szólt szíve választottjának:

— Édes Irénkém, megérem én azt az időt, mikor a Nefejejts ucca helyett máshová kísérhetem, mondjuk — az Örömvölgy uccába?

A molett Irénke, aki sokkal reálisabb teremtmény volt, mint a költő, így válaszolt:

— Mért ne? De közben, persze, érintenünk kell — a Dohány uccát is...

Az Abbázia-kávéház ablakában két költő ül. Egy csinos nő megy el arra.

— Nézd, milyen jó nő, — mondja az egyik.

— Jambus, — mondja a másik.

— Hogy-hogy jambus?

— Na hallod! Az egyik lába rövidebb, mint a másik.

AZ IDŐ

— Milyen idő jár maguk felé?

— Nem jár az már instálom, csak — esik.

Jánossy Gábor bátyámuram

parlamentari szavallataiból

Igen tisztelt Képviselőház, kedves képviselőtársaim! Mikor a törvényhozásra és a törvényhozók távolmaradására alapozott eme tiszteletreméltó gyülekezet előtt pártelnökségi engedély nélkül felszólalok, eszembe jut Kossuth apánk ama mondása: „Leborulok a nemzet nagysága előtt”. Én a kor változott viszonyai folytán csupán a nemzetnek az előtt a nagyságja előtt borulok le, aki nem fügefalevéllel takarja bájait, hanem legalább is dohánylevéllel, még pedig finánc-nemlátta jóféle szüzdohánylevéllel. Sajnos, a fogyasztás előreláthatóan olyan kicsi lesz, hogy az ilyenféle ruházatkodási cikk beszerzése kevés lányos mamának ad gondot. A nemzet ama nagyságával, akiknek még a dohánylevél alól is kifityegne a szemérmük, a FAKSz-ügy legközelebbi tárgyalásán fogok behatóbban foglalkozni.

Sűrűbben szólalnék föl és kedélyesebbek lennének beszédeim, ha nem foglalna le az a honi nyavalya, hogy egész időmet választóimnak ügyesbajos dolgaival kell eltöltenem. A magam számára még annyi időm se marad, hogy huszonöt éves télikabátomat újjal cseréljem föl a mi legnagyobb lírikusunk, Petőfi mellőzésével Kazárnak keresztelt uccában, ahol fürge izraeliták húzzák be a vevőt, Vörösmarty „Vén cigány”-ával gondolva: „Húzd, ki tudja meddig húzható!” Mert ammondó vagyok, hogy a képviselők kilincselése helyett a közigazgatásnak kellene elintézni a választók dolgát. Persze azoknak nincs idejük az ilyesmihez, mert minduntalan hivatal-

főnökeik ünneplésével vannak elfoglalva, pedig amit főnökeiknek kívánnak, azt még *Reb Menáchem Ciceszbeiszter* sem merné kívánni a káromkodási tilalom óta. A tisztviselők az ilyen jubileumokon azt gondolják a főnökükről: menj a pokolba, vén trottili (bocsánat az enyhe szóért, de nem akartam Móricz Zsigmond zamatos nyelvén mondani), hadd üljek én a helyedbe! Már a destruktív francia Szent Simon odadörögte a még nálánál is destruktívabb forradalmároknak, hogy aszongya: ót toá kö zsö mi mett! Ne csodálják, ha az erkölcsvédelmi rendelet óta már csak franciául merem kimondani azt, ami a bögyömben van.

Pedig nem szívellem a nyugatot, ahonnet csak a France-ot kaptuk, meg az Anatole-t. Még a pesti „Nyugat”-ot se szeretem, inkább az én kedves „Borsszem Jankó”-mat olvasom, aki magyar pirosposzsgát fest az arcokra, nem pedig párizsi rúzsot. Mint ahogy a nóta is azt mondja: „Gyere be rúzsám, gyere be”, nem pediglen úgy, hogy: „Gyere be rúzsom, gyere be!” Azt a!... (A belépő *Scitovszky belügyminisztert megpillantva, nagyot nyel.*) Pardon!

Mint hogy a költségvetésről van szó, a férjek házi büdzséjét se lehet figyelmen kívül hagyni. Különösen a szegény, gürcölő pesti büd. zsek büdzséjét. Mennyi pénzt emészt föl az a fényűzés, hogy az asszonyaik meztelenül járnak! Nálunk Celldömölkön a tisztas polgárnők bezzeg nyakig felöltöznek, csak a faluvégi ledér cigánylányok páváskodnak testszínü toalettközelben és mutogatják füstös bájaikat. Pesten a legnagyobb hidegben is azt hinné az ember, hogy strandfürdőben van. Széchenyi István jut eszembe ma, mikor az egész *Világ* olyan *Stádium*-ban van, hogy *Hitel*-ből él és még ezt a hitelt is túllépi kijárási közben, elfelejtve a költő mondását: „Csak mikor a hitelen túlléptünk. Vesszük észre gyászos tévedésünk”. Az ilyen strandfürdő még a karakteres dobuccai zsidónak se kell, mert az, ha kísértésbe jön, hogy fürdeni kéne, tud uralkodni magán.

Sokat beszélünk a hadikölcsönök valorizálásáról is, csakohgy ebből keveset ért a falu. Mert ott azt se tudják, mit jelent ez a kacskaringós szó. Úgy vannak vele, mint Örzse néni Jánosházán, aki elment cukrot vásárolni a Blau Mózsihoz és azt mondta, hogy

A Palma-viselet azt jelenti Hogy nincs többé ferde sarok!

majd csak aratáskor fizet. „Jól van. Örzse néni, de akkor valorizálunk ám!” — mondta Mózsi. „Ugyan Blau úr, — pironkodott a nyanya — öreg vagyok én mán ahhoz!” Mondja meg őszintén és magyárosan a pénzügyminiszter úr a hadikölcsönjegyzőknek, hogy mit ad a markukba. Mert ha azt adja, amire az ország gondol, akkor az erkölcsvédelmi rendelet alapján megvonom tőle a bizalmat. Az itt kifejtettek alapján Bethlen István grófot tartom az ország vezérének és Ballasi Bálinttal szólva: a költségvetést a részletes tárgyalás alapjául elfogadom.

Móricz Zsigmond meg az orosházi földbirtokos

Alföldi körútja során eljutott *Móricz Zsigmond* a feleségével, *Simonji Mária*val, a kiváló művésznővel híresnevezetes Orosházára is. Március közepe táján, egy péntek este volt a nagysikerű előadás, másnap egy földbirtokos — szép kétszázötven hold ura — vendégül látta az illusztris házaspárt. *Móricz Zsigmond* né persze úgy beszélt a házigazdával, mint aki végighallgatta az előadást, — annál nagyobb volt a meglepetése, mikor megtudta, hogy de bizony nem hallotta őket.

— Aztán mért nem jött el? — kérdezte a művész.

— Tetszik tudni, nekem pénteken este más programom van. Ilyenkor szoktam fürdeni.

— Ejnye, ejnye, — ingatta a fejét, sajnálkozást mímelve *Móricz* né, — mennyire fájjalom. No de ha máskor idejövünk, szombatra tesszük az előadásunkat.

— Az se megfelelő, — mondta szemrebbenés nélkül a földbirtokos. — Szombaton tudniillik moziba szoktam járni.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

VACOGNAK az operettlibrettisták Londontól Budapestig: az angol parlament törvényt alkotott a szellemi fogyatékosokban szenvedők internálása céljából.

LIPÓTVAROSI habituék egymás között arról beszélnek, hogy Fedák Sári lép föl a Vígszínházban *A díszelőadás* letűnte után.

— Tudod, milyen címen kellene adni ezt az új darabot?

— Tudom. Azt akarod mondani: „Míszelőadás”. De ez már unalmas.

— Tévedsz. Egy darab, amiben a Fedák lába játsza a főszerepet, csak *Físzelőadás* lehet.

BILLER Irén hajbakapott *Vaály* Ilonával. Egyesek azt mondják, Vaály húzta a rövidebbet, mert Billernek eton-frizurája van. Mások azt mondják, Vaálynak fájt jobban, sőt állítólag szívbillertyütágulást kapott.

GRAMMATICA, a világhírű olasz művésznő Budapestre jön. Több pesti primadonna izgatottan várja föllépését. Mert ők bizony nem nagyon ismerik a grammatikát.

A JÓ VIDÉK ezrével tódult a pesti állatvásárra és ugyancsak szűkében volt a szállásnak. Így érthető meg, hogy esténként a Fővárosi Operettszínházba tódultak, ahol minden gazda *Finom kis lakás*-t talált.

SZOMORY Dezső nagyszabású történelmi színművének, *A nagyasszony*

nak reprizét fönne hirdette Hevesi Sándor igazgató a szezon elején. Most egyszeriben a *Husvétii vakáció* című francia vígjátékot veszi elő *Bajor Gizi* miatt. Mint látszik, Hevesinek nem a Nagyasszony, hanem a kisasszony kell.

SZÁZSZOR „Süt a nap” a Nemzeti Színházban. De hányszor fut „A fehér szarvas”?

LUKÁCS Pál Amerikába megy filmezni. A dunaparti korzó hölgyei azóta térden alul hordják a szoknyát: félárbóca engedték a gyász jeléül.

BEETHOVEN szerencsésen megsústa a pesti centenáriumot. Elkerülte *Chopin* és *Offenbach* sorsát — nem írtak róla operettlibrettót.

AZ OTTHON-ban *Biller* Irén hűga, a közismeretlen *Biller* Margit inzultálta *Lengyel* Istvánt, a „Csütörtök” szerkesztőjét. Mint értesülünk, *Lengyel* István „Péntek”-re változtatja lapja címét, tekintettel arra, hogy a „Csütörtök” leleplezéseinek ilyen pehhes következményei vannak. Reméljük, a „Péntek” sem fog csütörtököt mondani és nem primadonnák hűgai szolgáltatják majd cikkeihez a csattanókat.

EGYÉBKÉNT *Biller* Irén, akit a napokban egyik politikus-ismerőse megkérdezett, mit szól a *Lengyel*-kérdéshez, így válaszolt:

— Azt már a hűgom megoldotta.

hogy „A fehér szarvas” azért menekült el a Nemzeti Színház műsoráról, hogy megnézzék „A díszelőadás”-t a Vígszínházban;

hogy a káromkodási tilalmat az operettlibrettisták érdekében rendelte el a belügyminiszter;

hogy a milói *Vénusz* „ruhát kapott” a rendőrségen.

Nehéz kitalálni

— Hallja, *Schultz* úr, nagyon furcsa szójárása van a maga fiának. Mindig ezt mondja: „a bestia!”

— Érthetetlen. Csak azt nem tudom, kitől tanulta az a bestia!?

Klebensberg és Fedele

Kultusz Kunó levele

Rómából jött *Klebensberg* gróf
[levele,
Rózsaszínű volt annak a fedele.
Azt írja, hogy kollégája: *Fedele*
Azt mondta a „clausus”-ról, hogy
[le vele!

Megnyugtattam én a derék *Fedelét*, —
Írja *Klebi*, folytatva a levelét.
Bizalmamat hát feketem tebeléd, —
Mondta ő, de én feleltem: nem elég!

Idehallgass, jó kollégám, *Fedelém*,
Míg lepel nincs a *Vénusztok* kebelén,
Ne dumálj te jóerkölcsöt be belém,
Ennyi pucér szobor közt nem
[lelem én.

Erkölc terén nincs nálatok fegyelem,
Hiába is irulsz-pirulsz, *Fedelem*.
Ő könyörgött: óh irgalom, kegyelem!
*Scitovszky*hoz folyamodj, — ezt
[felelem.

Így hangzik a *Kultusz Kunó* levele,
Aki talján pörességgel betele.
Akár őse: *Attila* vagy *Etele*,
Ki amit tett, volt is annak teteje,
Azaz, pardon, *Fedele*.

Kedves Borsszem Jankó!

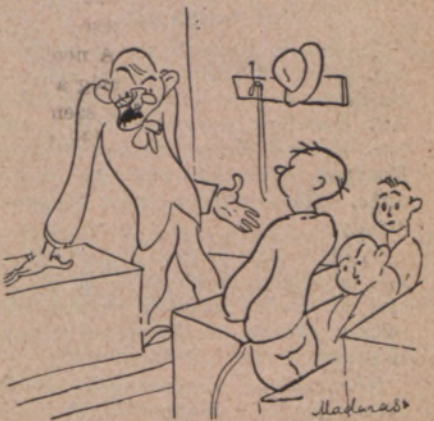
Spitzeréknek ikreik születtek és borzasztó bögés tölti be a házat. Ötéves testvérkéjük azt mondja a mamának:

— Ugy-e, anyuka, ezek a kis ikrek az égből jöttek?

— Persze, hogy onnét, drágaságom, — felel boldogan az anya.

— Mindjárt gondoltam, mert ha én lennék a jó Isten, én is lehajítottam volna ezt a két bögőt a földre.

Latin órán

— Mit kíván békeidőben a katona?
— Jó menászt.
— Helyes. És mit követel tőle a felsőbb parancsnokság?
— Hogy pontosan végezze a gyakorlatait.

— Úgy van. Na most, fejezd ki ezt a két dolgot egy régi latin mondással.

— Nem tudom.

— *Panem et egzecircenses!*

Nem igaz,

hogy az itt visszatartott káromkodási fölöslegünkben a külföldet akarjuk ellátni;

hogy *Vass József* jobban szereti a magyar szocialista vezéreket, mint *Bethlen* az angol *Henderson*okat;

hogy a folyton politizáló kiscgazdák a kelleténél több forgalmi adót akarnak fizetni *Nagyatádi Szabó István*-nak sírjában való sűrű megfordulása miatt;

hogy a villany-ujság felvillanyozza a pesti publikumot;

hogy *Albánia* a külföldi katonai attasék föllépése után *Elbániára* változtatja nevét;

A zágrábi Móricka esete

A jugoszláv ellenzék egy véresre vert embert nemrég meztelenül mutogatott a parlamentben. Ebből az apropóból jelent meg a zágrábi „Koprive” című éleclapban ez a kép.

APA (aki kormány-párti képviselő): Nesze, te haszontalan kölyök!...

Móricka: Tessék nézni, képviselő urak, mit csinált velem az a vadember!

Férjek

— Ami engemet illet, én már két év óta nem beszélék a feleségemmel.

— Hihetetlen! Hiszen az ön házasságát mindenki a legboldogabbnak látja.

— Igen, de nem akarom félbeszakítani a feleségemet.

Az ezredorvosnál

— Mondja csak, Gelb, nem szégyelli magát, hogy ilyen csekélység miatt idejön? Ugy-e, ha civil lenne, nem jönne hozzám ilyesmivel?

— Nem én, ezredorvos úr, akkor nem jönnék ide, hanem az ezredorvos urat hívatnám hozzám.

KIS TÁRCA

Emlékeim a Nagy Bessz napjaiból

írta: Szonés Béla

Egykor, a Nagy Hossz idején vettem ötven Magyar-Afrikai Bankot. Barátom, a bankigazgató, ajánlotta. Azt mondta: negyvenötezerért potom. Két hét múlva százezer lesz! A Banknak Afrikában van egy óriási telke, kétszer akkora, mint Magyarország.

Tehát vettem ötvenet negyvenötért. Két hét múlva száz lesz, de én azt be sem várom. Nyolcvannál eladom, szerényen, okosan, kis haszonnal is megelégedve.

Negyvenhat, negyvennyolc, ötven, ötvennégy — a Magyar-Afrikai szépen emelkedett. Esküszöm önöknek, ötvennégyenél egy belső hang azt súgta: eladni! De ugyanakkor egy másik belső hang azt súgta: száz lesz! Minden emberben két lélek van; én, sajnos, nem a kontremínör-lelkemre hallgattam.

Ötvennégyenél hirtelen csúszni kezdett az Afrikai. Észre se vettem, már harmincnegye volt. Két-három napig bosszankodtam, a negyedikén elhatá-

roztam: egye fene, eladom harmincnegyeért, többet aztán feléje se nézek a tőzsdének.

A Bankban azzal fogadtak, hogy a Tőzsde a déli órákban kissé ellanyhult. Magyar-Afrikai: harminché.

— Harmincnegyeen alul már igazán nem adom, inkább várok egy napot — mondtam és távoztam. De az éjjel kissé gondolkoztam a dologon és rájöttem arra, hogy helytelenül cselekedtem, ezer korona különbözet nem olyan nagy, az Afrikait el kellett volna adni!

Másnap a Bankba érve, közöltem az igazgatóval, hogy meggondoltam, hajlandó vagyok harminchéért is odaadni az Afrikait.

— Annyiért én is szívesen adnék — felelte ő mosolyogva.

És hozzátette:

— Nagyjokú lemorzsolódás az utótőzsdén, Magyar-Afrikai: harminchéromezer.

— Azt már nem! — mondtam. — Tegnap harminchétet kaphattam volna, ma meg harminchéromezért adjam? Amikor a villamos, a tej, a hús és minden drágább lett, azt már nem. Alászolgája.

De az éjjel megint gondolkoztam a dologon. Baj van ezzel az Afrikával. Az a telek talán nincs is meg. Kár volt nem odaadni. Holnap talán már harminché se kapok érte. Előre elhatároztam, hogy másnap nem leszek

Éljen Scitovszky!

— Akárki mit beszél, mégis csak dolog ez az erkölcsvédelem.

— Mondd ezt egy képkereskedőnek.

— És mért ne mondanám? Mióta a rendelet életbelépett, napról-napra többet vesz be minden kereskedő.

— Ugyan mit vesz be?

— Mit? Hát a képeket a kirakatokból.

— Én csak azokat a szegény humoristákat sajnálom.

— Miért?

— Mostanában ugyancsak keveset keresnek.

— Sőt. Soha jobban még nem kerestek.

— Mit keresnek?

— Mit? Olyan témát, ami nem ütközik a rendeletbe.

— És a táncosnőkre is rájár a rúd. Részvétellel gondolok szegényekre.

— Sose aggódjál miattuk.

— De amikor fel is öltöztetik őket!

— És aztán? A tánclokál gazdája gondoskodik róla, hogy az egyensúly helyreálljon. Mert amíg egyrésze felöltözteti a táncosnőket, másrésze annál jobban levetkőzteti...

— Kiket?

— Hát a palikat.

olyan szigorú és egy-két ezer koronával nem törődve, eladom végre az ötven Magyar-Afrikait.

A Bankba érve, azt hallom:

— A Magyar-Afrikai olyan alacsony, hogy alacsonyabb már nem is lehet! Venni kell! Huszonkétfőért igazán érdemes Afrikait venni, hiszen nemrég még ötvennégy volt.

Szó nélkül megfordultam és távoztam. Csak nem adom el most, amikor mások vesznek. Mi történhet velem? Ennél alacsonyabb már úgysem lehet.

Másnap már húszon állt a Magyar-Afrikai. Három napig dühöngtem, meg se néztem a tőzsdejelentéseket. Negyednap bementem a Bankba.

— Adok ötven Magyar-Afrikait, — mondtam elkeseredetten.

— Ugyan, — mondta barátom, az igazgató. — Ma, amikor tizenhéten áll? Ennél már igazán nem mehet alacsonyabbra. Én a te helyedben vennék hozzá még ötvenet és ezzel egy-két nap alatt behoznád eddigi veszteségeidet.

Ezt kitűnő ötletnek találtam. Vettem még ötven Afrikait tizenhéttel és elégedetten távoztam a Bankból.

Ez tegnapelőtt volt. Ma — amin hallom — tizenkétezer a Magyar-Afrikai.

Tizenkétezer? Vajjon mehet-e még ennél alacsonyabbra? Nem kéne venni még száz darabot?

Ami a tenyészállatvásárból kimaradt

1. *Fehér szarvas*, a Nemzeti Színház fajtenyészete. (*Hunorogva és magorván várja szomorú sorsát.*)

2. *Pesti tyúk*. (Aki csak költ, de nem pelyhes magzatot.)

3. *Macska*. (Nem tévesztendő össze *Fedák Sári* hasonlatával, amelyet *Bánky Vilmára* alkalmazott.)

4. *Lipótvárosi tehén*. (Díszpéldány. Délelőtt a korszón, délután a Gerbeaudban legel és úgy áll rajta a rövid ruha, mint tehénen a kombiné.)

5. *Sánta kutya*. (Akit hamarabb utólérnek, mint a Széchenyi-fürdő kijáróit.)

6. *Marha*. (Kopott parlamenti példány, mert folyton egymáshoz vaggossák fajvédők és szociálisták.)

— Vajjon az alja-e több a sok római beszédnek vagy a — Fedele?

A zsebkendő

— Mondja csak, doktor úr, mikor is lesz az esküvője?

— Három hét múlva.

— Akkor csomót kötök a zsebkendőmre, hogy el ne felejtsem.

MEGHIVÓ

Dr. Nagy István

Budapest, Markó ucca

Szabadulása után szívesen látjuk a Széchenyi-fürdőben egy kis tisztálkodásra.

Szaktársi üdvözlettel a Széchenyi-fürdő gazdasági elintézőségére

— Vajjon ki lesz a tömeggondnoka a csödbbetutott dr. Nagy Istvánnak?

A charleston konzekvenciája

Egy lipótvárosi bálon a fiatal házikisasszonnyal egy bankifjú járja a legnégerebb charlestont. Két idősebb férfi nézi ezt az abszolút összetapadást. Egyszerre csak fejszóvalva így szól az egyik:

— No, ha ez a fiatalember dzsentlmen, okvetlen el kell hogy vegye feleségül.

Hevesi Sándor nyíltlevele a pesti kritikusokhoz

Visszautasítom azt a gyanúsítást, mintha „A fehér szarvas” eldobált agancsait én viselném. Engem annak idején még maga Zilahy Lajos szarvazott föl.

Gazduramék Pesten

Kedves Borsszem Jankó! Két atyafi igyekszik a tenyészállatvásárra. Mikor a villamos egy mozi előtt megy el, azt kérdezi egyikük:

— Osztán mondja csak kend, hun nézzük mög azt a két komédiát?

— Mejjik kettőt?

— Hát azt a Bonapartét, meg azt a Napoleont.

SZÍNDARABOK DIÓHÉJBAN

Vese-velőadás

vagy az Ördög játéka a kastélyban

Irta: SZABÓ JUCI, azelőtt: FODOR LACI

I. FELVONÁS

Molnár Ferenc Ördög-e, tekintettel arra, hogy már régóta nem játszák, unatkozik. Halálos unalmában elhatározza, hogy megnézi a budapesti Operában a Don Juant. Előveszi a színlapot és látja, hogy Donna Annát Pia Ravenna, a bélyeggyűjtőtehetségéről ismert operanékesnő játsza. Az Ördög boldogan dörzsöli a kezét, mert tudja, hogy Pia Ravennát egy palesztinai vagy máramarosszigeti bélyegért bármilyen erkölcsrendeletbe ütköző dologra rá lehet venni. A Don Juan tenoristája viszont egy részeges fráter, akinek már különben is úgy megártott a Pia, hogy minden percben összetéveszti a Ravennával. A tipp megvan. Az Ördög felhossa a Vörös malom-ban sínylődő Don Juant és őt ugratja be a tenorista helyébe. Donna Anna Ravennának úgy megtetszik a pokolból feljött Don Juan, hogy a slajfer költőt, aki szerelmet vall neki, a pokolba küldi.

II. FELVONÁS

Az Ördög, akit Hegedüs Gyulának a Belvárosi Színházban való pendlizeése folytán Somlai Artur alakít, elhatározza, hogy vacsorát ad Don Juan nevében az erkölcsrendelet kijátszásának örömeire. Megkezdődik tehát a *Játék a kastélyban*, amely olyan fényes és előkelő, mint ahogy ezt már a Vígszínház színpadán megszoktuk. Megjelenik a vendégek élén az isteni Pia és kezdődik a *kaja*. A költőnek, aki még egy vasat sem kapott a Baumgartner-hagyatékából, kapóra jön a dolog és a vacsora hírére Dénes Oszkár kíséretében szintén a megleltentek közé *sodródik*. A vacsora alatt, tekintve, hogy evés közben jön meg az étvágy, újra kívánni kezdi az imáandó Ravennát. Don Juan dühös lesz, hogy ő fizeti a ceppet és még a nőt is el akarják happolni előle. Erős felbuzdulásában igazoltatni akarja tehát a költőt. Ez nála nem megy úgy, hiszen ő annak idején külön atrocitásokat is követett már el Szzevillában. Az utolsó pillanatban eszébe jut, hogy Kmetty Károly elég kellemetlen ítéletet kapott és eldobja az ólombot. Donna-Gomba Ravenna erre előveszi a bélyegalbumát s a nyilvánosság előtt megbélyegzi őt gyávaságáért és egy ballépést tesz a költő felé. Erre

az erkölcsrendelet értelmében lehull a színpadra Az Est, mint azt a Magyarország este megjelenő számában olvashatjuk.

III. FELVONÁS

Másnap reggel a költő megtudja a Pesti Naplóból, hogy az egész móka csak álom volt. Erre föl már nem is veszi meg Pia Ravennának az ígért palesztinai bélyegét, mert eszébe jut, jó lesz kihasználni, hogy nincs riválisa. Richtig, este mikor elmegy az Operába, látja, hogy a tenorista nem mondta le az előadást és Don Juan = Lukács Pál már rég az Andrássy úti kabaréba ment játszani s így most már semmi akadályja nincs annak, hogy Gomba = Ravenna az övé legyen. Hiába mondják neki, hogy Gombának már férje van és nem lehet úgy se hozzá feleségül, a költő nem hagyja magát megegyeszer beugratni és abban a hitben, hogy biztosan ez is csak álom, nyugodtan alszik tovább. (HESZ)

FELHÍVÁS

Azoknak a tisztelt előfizetőinknek, akik a *mult év végén lejárt előfizetésüket mindeddig nem újították meg*, az esedékes összeg befizetése céljából jelen számunkkal *postai csekk-lapot* küldtünk. Kérjük, szíveskedjenek a hátralékos előfizetést *haladéktalanul* hozzánk juttatni, nehogy lapunk küldésében *főnnakadás* álljon be. A kiadóhivatal.

Pesti szinigazgatók kérelme a földművelésügyi miniszterhez

Kegyelmes Urunk!

Tisztelettel alulírottak kérjük, szíveskedjék a tenyészállatvásárt állandóvá tenni Budapesten, mert így legalább a sok levágott darabot is megtekintik a marhák.

(Aláírások.)

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— *Ledjél te rikkancs oz Est-lapok villany-ujságjánál!*

— *O te feleséged ledjen oz első o városba, okit elretentü példának okáért elítélnek nyilvános káremkedés miatt!*

— *Edj pechszériesbe essél te és jeltenték föl o fíjadat is meg o lánygyodat is uccai mezöllítésért!*

— *Kínába menjél te most propagandát sínálni o bubifrizura mellett!*

— *Edjetlen hasznod ledjen tenéked o felsüház megalkotásából o Vida Jenő oreság beszéde!*

Ismeri a dörgést

— Na, Möricka, örülsz, hogy kis testvérkéd lesz?

— Még legalább két hónapig van időm, hogy ezen gondolkozzak.

A mai asszony időszámítása

— Mikor volt utoljára Békéscsabán, nagyságos asszony?

— Várjon csak . . . Lehet már vagy két, nem . . . három férje . . .

Néger arisztokraták

Royal Orfeum

A BORSSZEM JANKÓ TITKOS LEVÉLTÁRÁBÓL

KÖZGAZDASÁG

Táviratváltás Bethlen és Henderson között

I.

Mi az, hogy Pesten nem szólíthatják meg a férfiak a nőket? Tudatom önnel, hogy emiatt a feministák világszövetsége fel van háborodva. Henderson.

II.

Ha nincs informálva, ne szóljon bele. Ha ismerné a pesti viszonyokat, tudhatná, hogy itt a nők szólítják meg a férfiakat. Bethlen.

III.

Hogyan merészeli ön a rövid szoknyát üldözni? Vagy azt hiszi, ez is mandátum, amit meg lehet hosszabbítani? Henderson.

IV.

Vegye tudomásul, hogy a mi közönségünk nem olyan skót, hogy hidegvérrel tűrje a rövid szoknyát. Enyhén szólva, ne üsse az orrát a pesti nők szoknyája alá. Bethlen.

V.

Hallom, hogy a „Repülj Feeském” című operettből Király Ernőt kihagyták. Mit tud felhozni mentiségére? Henderson.

VI.

A Király-kérdés itt nem aktuális. Törődjenek a maguk királyával! Teljes tájékoztatásgrával, hogy Király Ernőről csak félfüllel hallott valamit. Máskor kérje kölcsön az ő fülét. Bethlen.

VII.

Az angol bakfisok szakszervezete körében élénk megütközést keltett, hogy ön Ujhelyi Nándort üldözi. Ez ellen vétőt kiáltunk. Henderson.

VIII.

Panaszát illetékes elintézés végett az éppen nyitva levő tenyészállatvásár yorkshirei malac-áosztályához tettem át. Bethlen.

IX.

Hallom, önöknél a Belvárosban nagyon „Zörög a haraszt”. Sürgős választ kérek, mikészült? Henderson.

X.

Válaszomat bemutattam a belügyminiszternek, aki a káromkodási tilalom miatt annak elküldését nem engedélyezte. Bethlen.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát márc. 30-án, szerdán zártuk le. Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár uca 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

Hmv. Egy héttel prolongáltuk. A viszontlátásra! — *Vejke*. Most jut eszébe Przemysl? Még megérjük, hogy a mukdeni ütközetről fog viccelődni. Nézzen körül a forrongó ma eseményei között és varrjon azokra himet (vagy nöstényt). — *Berlin*. A *Frankfurter Zeitung* és a *Basler Nachrichten* beküldött számaiban megjelent humoros novellákat szerkesztőnk, *Molnár Jenő* írta és a kiváló bécsi műfordító, *Maurus Mezei* ültette át németre. Köszönet a szíves figyelemért.

Bánky Vilma. Vigyázzon! Fedák Sári még képes rá és merő bosszúból fölfedezi Bánky Vilma II.-t. — *Nanking*. Akkor már mégis inkább a mi Széchenyi-fürdőnk, mint a maguk

vérfürdője! — *Poéta*. Mit erőlködik azzal a lanttal! Hisz ez még nem hivatalos tavasz, csak afféle félhivatalos. — *Margitsziget*. Ha a Közmunkatanács, amely a Szigetet megvette, komolyan fogja föl a közmunkát, az a tanácsunk, hogy haladéktalanul állítson föl játékbarlangot. Ettől lendül föl a pesti közmunka. — *Ujhelyi Nándor (Párizs)*. Igaz, hogy arra a hírre, hogy állítólag Károlyi Mihály gróffal együtt ír darabot, megfordult a zsírjában? — *Több előfizetőknek*. Április első hetének végén küldi a kiadóhivatal a könyveket. — *Több levélről a jövő számban*.

A Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Bank megtartotta báró dr. Madarassy-Beck Marcel elnöke alatt LVII. rendes közgyűlését, amely megállapította az 1926. évi mérleget. A kimutatott 1,297,344.30 pengő tiszta nyereségből a már összevont pengő névértékű részvények 1926. évi osztalékjelvénye 6 pengővel (400 K n. é. régi részvények után 6000 K a tavalyi 5000 K-val szemben) kerül folyó hó 28-tól kezdve beváltásra, míg a rendes tartalékalaphoz 100.000 pengő, a bank alkalmazottainak nyugdíjalapjához 100.000 pengő, a báró Madarassy-Beck Miksa alaphoz 20.000 pengő csatoltatott és a fennmaradó 28.796.05 pengő a folyó üzletév számlájára vitetett elő. A közgyűlés elhatározta, hogy az intézet alapitóját 80.000 darab à 50.— pengő n. é. 1927. január 1-től osztalékjogosult részvény kibocsátása által 8,000.000 pengőről 12,000.000 pengőre emeli fel.

A Goldberger Sam. F. és Fiai Rt. dr. Budai-Goldberger Leó elnöke alatt tartott közgyűlése elhatározta, hogy az elmúlt üzleti évre minden 10 pengő névértékre szóló részvény után 10.000 korona, azaz 80 fillért (tavaly 8000 K, azaz 64 fillér) fizet osztalékkal.

A hivatalos nyereményjegyzék a m. kir. osztálysorsjáték befejezett fő- és utolsó osztályának összes nyereményeiről megjelent és a játékban résztvevők egy-egy példányt kapnak. Az új 18. osztálysorsjáték sorsjegyei már kaphatók a főarúsitóknál: egy egész 20 pengő, egy fél 10 pengő, egy negyed 5 pengő, egy nyolcad 2.5 pengőért. A legnagyobb nyeremény szerencsés esetben egy fél millió pengő, jutalom 300.000 pengő, főnyeremény 200.000 pengő, összesen 40.000 nyereményt sorsolnak ki több mint 6 millió pengő készpénzben. A sorsjegyek felét okvetlen kisorsolják, tehát minden második sorsjegy nyer! Húzás már április 9-én kezdődik.

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI. Mozsár uca 9. Telefon: T. 33-24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

A Borsszem Jankó legközelebbi száma április 10-én jelenik meg.

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomdai mintázatában
VII. Rózsa uca 25

KACAGÁS
MULATÁS

FINOM KIS LAKÁS

FŐVÁROSI
OPERETT
SZÍNHÁZ

**RÁTKAY
KABOS
SARKADI**

MADZAG BÁLINT

felsőházi tag kalandozásai

Kedves öcsém, Borsszem Jankó, mégis csak sok igazság van abba a régi mondásba, hogy ne szólj szám, nem fáj fejem... Lám, a múltkori frásom is milyen bajt zúdított a nyakamba!

Alighogy fölvirrattam vasárnap reggelén, becsöngettem a szobaaszszont, hogy mondok:

— Segíccsön lelköm, mer ezökkal a fránya csizmákkal sehogyse bírok egymagam.

Hát segítőt is... Ű tolt, én mög huzigáltam a makrancos csizmát. Oszt ahogy ültem ott a díványon, a nagy huzakodástul eccöre csak hanyattvágóttam, — a jóra való asszonyosság mög a tetejembe éppen...

Abba a minutába nyitott be az ajtón az anyjuk, oszt ahogy a nagy möglepetéstül a telirakott kosár leoldódott a karjárul, az összetört tojáslé sárgára szemetölt mindönt...

Mikor oszt a szobaasszon nagy pi-röknodással kiódalgot a szobából, az anyjukom csipőre rakta a kezit:

— Hát így vagyunk?!... Tuttam

VÍGSZINHÁZ

*
NEM NÓSÜLÖK
*
A NOSZTY-FIÚ
*

ZSUFOLT NÉZŐTÉR

én mingyár, hogy a Jankó csak igazat mondhat...

— Miféle Jankó? — kérdeztem bambán.

— Hát a Borsszem Jankó... Ehun-e, mögírta nyiltan, hogy kend fojton csak legénykődik idefönt...

Mondok:

— Az ijesmit nem köll készpénznek vönni! Csak teréfa az egész... A Jankó még ojankor is viccöl, amikor komojan beszél...

De az anyjuk csak mégjobban szaporázta:

— Szép kis tréfa, mondhatom! Most is alig tultak szétválakozni kentek...

Mögvakartam a fejembúbját. Mondok:

— Hiszön csak véletlenségbül esött mög ejis...

— Hát má mögis esött?! — így az anyjuk. — Oszt ijen vén szamar létire nem sü ki a szeme kendnek mégse?

Így tartott vagy tíz percig, de aztán mán mérögbe gurítam magam is.

— Hát csak ezér gyüttél? — mondok.

— Ezér hát! Mihejst elővastam a Jankót, azonmód vasútra ültem. Viszsa se mék addig, amíg kendet is velem nem irányítják...

— Kicsoda? — mondok.

— Hát a kormány. Bejelentöm kendet, hogy összeférhetetlen... Akkó oszt nem maradhat itt tovább.

— Má meg miféle beszéd e' mögin?

— Hallgasson kend! Óvastam ám a Jankóbul azt is, hogy szigorították az összeférhetlenségöt... Má pejig a mai cselekedet után kend annyira összeférhetetlen velem, hogy emiatt biztosan lemondatták...

Mögpróbátam teréfával elütni a dógot. Mondok:

— Hászen mink csak a nagy pocakom miatt nem férünk össze...

De híjába, az anyjuk csak nem engedött.

... Hát kedves Jankó, ha mán eny nyire a fejem fölé bogozta a bajt, most legalább segíccsön kigabalyodni belüle! Mer ha eccör magával cepel az asszony, ki tuggya, mikor írhatok mögin...

Álmatlanság.

— Nos, aludt az éjszaka? Használt valamit a tanácsom?

— Igen, doktor úr. Este tízkor fekdtem le és elkezdtem számolni és egészen 26.500-ig számoltam.

— Pompás! És aztán persze elaludt.

— Dehogy! Akkor már fölkeltem. Reggel volt.

A HATÁS

— Gyuri csináld meg a számtani feladatodat.

— Nem tudom, mama.

— Az ember mindent tud, amit akar.

— Vagy úgy? Akkor nem akarom.

Az erkölcsös zongora

(Ady Endre „Fekete zongorá”-jának át-hangolása a mai erkölcsös viszonyoknak megfelelően)

Prüd egy hangszer, sír, nyafog
[év fúj]

S mindenre van egy fintora,
Ez az erkölcsös zongora.

Káromkodnánk, de túlharsojja,
Taglejtésünket korlátozza
Ez az erkölcsös zongora.

Nők vádlója, szoknyák hossza,
Milói Vénusz tompora:
Utálja ezt a zongora.
Arcunkba fut a szégyen vére,
De táncolunk az ütemére,
Ez az erkölcsös zongora.

KÉPREJTVÉNY

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a *Borsszem Jankó* jövő számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Parlagon hever”. A megfejtők közül *Ungvár Imre* (Budapest, Podmaniczky ucca 67) kap könyvjutalmat.

HANGSZEREK

Húzóharmónikák
Pengő 6.75-től
Hegedűk P 5.85-től
Klarinétok P 10.60-tól
Gitárok . . P 14.75-től
Trombiták P 40.60-tól
Gítárelterák . . . Pengő 13.20-tól
Beszélőgépek . . Pengő 28.—től

Közvetlen szállítás a gyári forrástól!
14.000 elismerőlevél!

Külön magyar osztály! Kérje lev. lapon (16 f. bélyeg) képes főrajz-zékünket, mit díjmentve küldünk

Meinel és Herold, hangszergyár
Klingenthal, 1500 szám (Szászország)

Modern anya

— Mondd, Böske, mért vettél ilyen magas széket a kisfiadnak?

— Hogy ha egy másik szobában vagyok, akkor is halljam, ha a gyerek leesik.

Kedves Borsszem Jankó!

Na és mondja még, hogy a főváros nem jól gazdálkodik! Ime, most is kezen visszautasította Krausz Simonnak azt az ajánlatát, hogy 50 milliárdért megveszi a Széchenyi-fürdőt. És igaz is. Hogy adhatná oda a főváros a fürdőt 50 milliárdért, mikor magának is többre kerül?!

Csökkentik az adót

A pénzügyminiszter végre belátta, hogy az adófizetők nem bírják a terhet és a következő adómérséklési táblázatot állította össze:

1. §. Az a párna, amit az adóvégrehajtó húz ki az adófizető polgár feje alól, ezentúl teljesen adómentes lesz.

2. §. Etonfrizurás hajadon *hajadón* kívül egyebet nem fizet.

3. §. Mindazok, akiket az adóhivatal kutyaába vesz, ebadójuk mérésére tarthatnak számot.

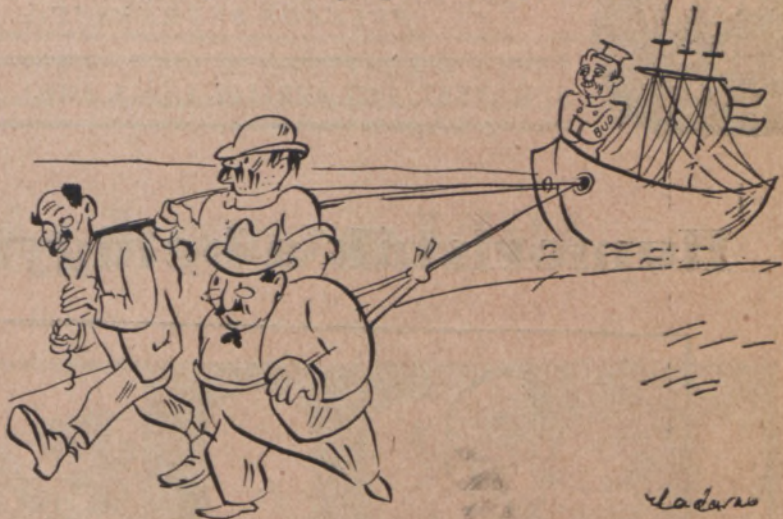
4. §. A bőripar fellendítése érdekében nem vethető ki adó azon bőr után, melyet az adóalanyról nyúz le a hatóság.

5. §. Azt a polgárt, akinek csak egyetlen inge maradt, mint *ingadozó* adóalanyt, humánusan fel kell ruházni azzal a joggal, hogy halasztást kérjen.

6. §. Legmesszebbmenő kedvezményben részesül az adófizető a mező után. Főleg a Lipótmező után.

BUD NEM VALORIZÁL

(Az új UFA-film: „A Visztula-hajósa” után)

A HADIKÖLCSÖNJEGYZŐK (a híres „Ej uchnem” dallamára): Ej, ich nehm' . . .
BUD JÁNOS: Ej, ich nehm' nicht . . .

Minden este látható
az Oktogon-téren a

Villany - ujság

vagyis:

a hirdető cégek címtára

A Villany-ujszág nappali fényt áraszt,
úgy hogy kényelmesen el lehet
olvasni alatta az esti lapok friss híreit

A kíméletes fiú

Papa: Nem szégyeled magad? . . .
Ilyen rossz bizonyítványt hozol? . . .

Samuka: Mit szégyeljem magamat? Te száz pengőt ígértél nekem, papa, ha jó bizonyítványt hozok, de én biztosan tudom, hogy neked utómókor szükséged van minden fillérre.

Bethlen és Mussolini

Bethlen vezér Rómába tart,
Tanácskozásra kész,
Előtte Klebelsberg haladt,
Kemény kultúrúvitész.

A fő fasiszta úr előtt
Megáll és így beszél:
„Kollégád vagyok, Duce, én,
S ez nálam nem szeszély.”

„Csak annyiban különbözünk,
Remélem, ezt tudod,
Hogy adtam a szociknak is
Pár link manddtumot.”

„Te adtál nekik ricinust,
Mert hajthatatlanok.

Én adtam nekik magyarán
(— Magunk közt! —)maszlagot.”

És Mussolini így felelt:

„A hired ideért.
De a fekete ing helyett
Mondd, mért viselsz fehért?

„Én nem hordok se feketét,
És fehéret se, mert
Nem hord mást egy középutas,
Csupán kapucinert.”

Mosolygó arccal választott
Az impozáns Duce:

„Ravasz legény vagy, jó komám,
Die mio uccese!”

„Engedd, hogy átadják neked
(Ez gyengéd hódolat!)
A magyar ménésből hozott
Szép telivér lovat.”

„Miféle ló ez?” — kérdi ő.
„E ló fasiszta, lásd!” —
Szólt Bethlen és megitta rá
A magnum áldomást.

Magyar Királyi

Osztlálysorsjáték

80.000 sorsjegy

40.000 nyeremény

Minden második sorsjegy nyer!

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

pengő 500.000 pengő

azaz lélmillió pengő

1/8

sorsjegy

2 1/2 P

1/4

sorsjegy

5 P

1 jut. à P 300.000
1 nyer. à P 200.000
1 nyer. à P 100.000
1 nyer. à P 50.000
1 nyer. à P 40.000
1 nyer. à P 30.000
1 nyer. à P 25.000

2 nyer. à P 20.000
3 nyer. à P 15.000
5 nyer. à P 10.000
9 nyer. à P 5.000
12 nyer. à P 4.000
3 nyer. à P 3.000
33 nyer. à P 2.000

1/2

sorsjegy

10 P

1/1

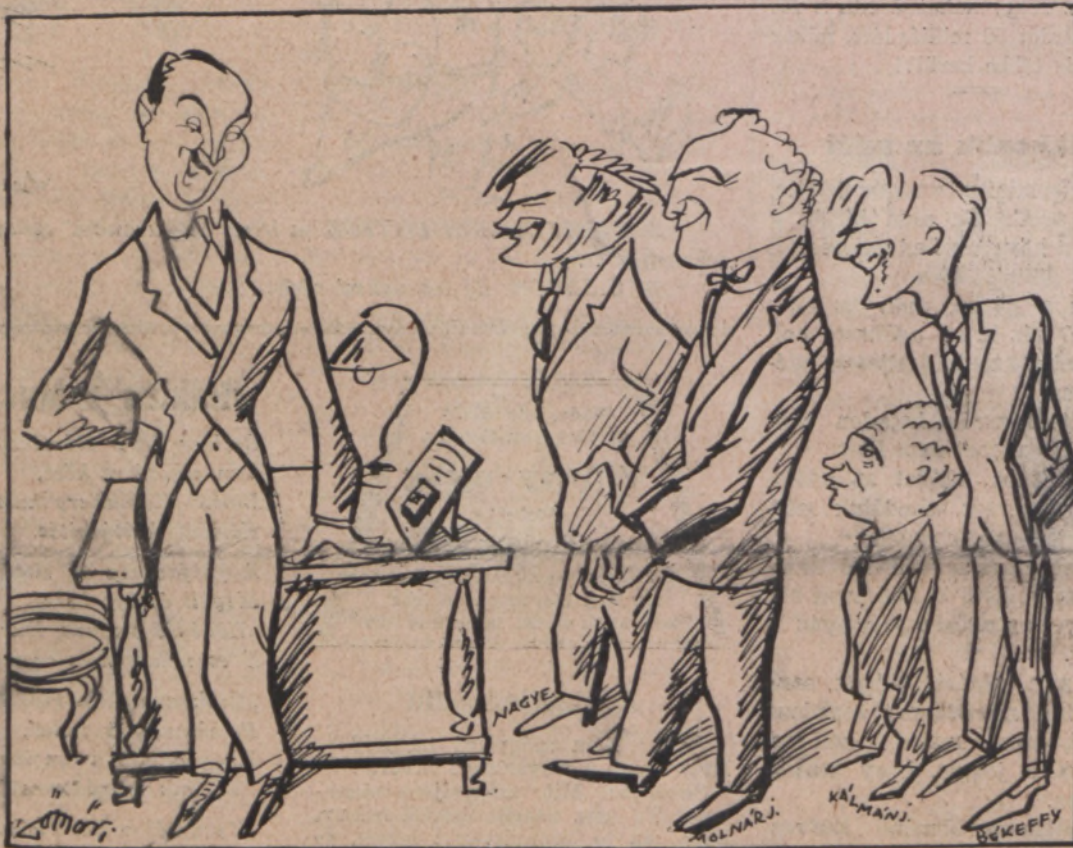
sorsjegy

20 P

stb., összesen több mint 6 millió pengő készpénzben

Első húzás
ápr. 9-énSorsjegyek
kaphatók
az összes
árusítóknál

Humoristák a belügyminiszternél

Scitovszky: Remélem, most csak meg vannak velem elégedve az urak. Ép elég témát adtam önöknek.

Borsszem Jankó: Ami azt illeti, az erkölcsrendeletből megéltünk márciusban. Most kérünk valami új rendeletet áprilisra.

Hova jutunk?...

A felsőház első érdemleges vitáján valamennyi szónok a maga polgári vagy egyházi hivatásának érdekeit hangoztatta. Ha ilyen szépen haladunk a partikulárizmus felé, legközelebb majd effajta névkártyákhoz lesz szerencsénk:

VIDA NŐ
felsőházi érdekképviselő

Nyiltlevél Krausz Simonhoz

Megdöbbenéssel o lapokból olvas-tam, hodj Ün ütvenmilliárd koronát okor adni edj fürdőért. Tudom, hodj Ün Madjarország és a lekapesolt rész-ek legnadjobb gavallérja, de ettül o pénzkidobástul óva intek. Kérem tudomásul venni, hodj minálunk o hitküzségtül o rituális fürdőbe, a mikve-be már tízezer krónért is fényesen meg lehet fürödni. Még tiszta vizt is adnak hozzá! Legolázatosabb szol-gája

Selffenstelner Salamon s. k.

Minisztertanács

Vass József: Hányadik cigarettára gyűjtasz rá, Pista?

Bethlen István: Talán az ötvenedikre.

Vass József: No és ne nem félsz, hogy egyszer csak megtiltja — Henderson?

A tenyészállatvásár után

— Aztán mit láttak kentek oda-fönt a pesti állatvásárba?

— Hát láttuk a Fehér szarvast, a Fehér egeret, a Repülj Fecskémet, meg azt a Farkast, aki csinálta.